– Szoros együttműködést kell kialakítani az oktatási intézményekkel a szemléletváltozás érdekében. Szükség van minél több olyan szakmai program beemelésére, amelyek az interakciók sikerességét szolgálják, a képzők képzésének megteremtésére e technikák esetében is.

– Az iskolai gyermekvédelem jelentőségét el kell ismertetni, és visszaállítani az önálló gyermekvédelmi felelősi rendszert, szakirányú képzettséggel rendelkezők alkalmazásával. Emellett a pszichológus, védőnő, orvos biztosítása is alapvető.

KÉPZÉS

A képzés fontossága mindenki számára egyértelmű. Az ADR technikák elsajátítása elengedhetetlen a felsőoktatásban: jogászok, közgazdászok, a közigazgatási szakemberek képzésében, de elsődlegesen **a pedagógus, szociális munkás, védőnő, orvos és más segítő szakmák alap- és továbbképzésben kellene nagyobb fontosságot kapnia.**

A pedagógusképzésben hangsúlyosabbá kell tenni a gyermekjogi és fejlődési szükségleteken alapuló szemléletet, **fejleszteni kell a pedagógusok készségeit, konfliktuskezelési képességeit**, fel kell készíteni őket arra, hogy különböző szerepekben legyenek képesek dolgozni. Nem elégséges csak a tanított szaktárgy tanítására felkészíteni őket, fokozott jelentősége van a tanulókkal és családjaikkal való kommunikációnak, bánásmódnak, a nevelés módszertanának. Ehhez tisztázni kell az iskola és a pedagógus szerepét, kompetenciáit, a gyerekekkel, szülőkkel, más intézményekkel valók partneri kapcsolat megvalósíthatóságának módját és formáit.

Emellett szükséges a tanárok támogatása napi munkájuk során is: **szupervízió, szervezetfejlesztési szolgáltatások, továbbképzések, mentorok**. A felsőfokú tanárképzésbe be kell vonni a gyakorló szakembereket is. A tanárképzés reformja szükségszerű feladat. A gyakorló tanításnak és a tanításra való felkészítésnek a nehezen nevelhető, magatartási zavarokkal küzdő, speciális szükségletű gyerekekre és a társszakmákkal, intézményekkel való együttműködésre is ki kell terjednie...

FENNTARTÓK SZEREPE

Közös érdek a fenntartókkal kialakított szorosabb együttműködés, és az együttműködés módjának kidolgozása, a függőségek, kiszolgáltatottság csökkentése, kiküszöbölése. Szükség van a regionális módszertani intézményekre, amelyek a jövőben helyben képesek gondoskodni a régió iskoláinak, tantestületének támogatásáról, szupervíziójáról, ez erősítik a szakmai érdekképviseletet is.

A szakmai szervezeteknek állást kell foglalniuk a média okán országosan ismertté vált esetekben, elemzésekkel, értelmezéssel segíteni az érintettek és a közvélemény tájékozódását.

VÉLEMÉNYFORMÁLÓK:

Herczog Mária	CSAGYI
Krémer András	OKSZ
Ábrahám Éva	OKSZ
Boross Ottilia	PPkE
Braun József	Zöld Kakas Liceum,
Fellegi Borbála	szociálpolitikus, Phd. Hallgató,
Földes Petra	Tanár
Gabnai Katalin	SZFE, Drámatanár
Kárpáti György	FPPTI
Kerényi Mária	Zöld Kakas
Kukity Krisztina	Partners Hungary
Makai Éva	MPT
Mayer József	OFI
Negrea Vídia	KÖSZ Alapítvány
Németh Margit	FPPTI
Vékonyné Róka Judit	Pártfogó

Az ülést Krémer András és Herczog Mária moderálta.

Az iskolai erőszakról és az erőszakot csökkentő megoldásokról

– A SZOCIÁLIS SZAKMAI SZÖVETSÉG ÁLLÁSFOGLALÁSA

Az utóbbi hónapokban nagy nyilvánosságot kaptak az iskolában előforduló vagy az iskola környezetéhez köthető, főképp gyermekek által elkövetett erőszakos megnyilvánulások. A felnőttvilág első reakcióit a felháborodás hullámát kihasználó büntetési szemlélet határozta meg, majd újabban a pszichológiai kényszervizsgálatok elrendelésére és az iskola szankcionáló jogának kiszélesítésére vonatkozó javaslatok kerültek előtérbe.

Véleményünk szerint ezek az elképzelések csak az iskolai erőszak tüneteit kezelik, mert hiányoznak belőlük az erőszakos jelenségek kialakulását megértő, azok megelőzését támogató megoldások. Ennek következtében az a tévhit alakult ki, hogy egy-egy alkalmazkodni nem tudó tanuló erőszakos megnyilvánulásai akadályozzák az amúgy normálisan működő iskolai munkát, és az eltávolításuk oldaná meg az iskolai erőszak problémáját.

A csak a „problémás" gyerekeket okoló, őket bűnbaknak beállító szemlélet elfedi az iskola működésének hiányosságait. A napi tapasztalatok mellett a kutatások is azt mutatják, hogy az iskolai gyermekvédelem évtizedek óta alárendelt szerepet játszik az iskola feladatrendszerében. Sok iskolában a „gyermekvédelmis" olyan pedagógus, aki plusz feladatként, gyakran kényszerből, a maradék munkaidejében látja el ezt a megbízást, amelyhez nem adottak sem a megfelelő személyes szakmai tudások és jártasságok, sem a minimális anyagi feltételek. Az isko-